

- a Bíróság utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé, és így az ügyet első fokon e bíróság tárgyalja, vagy másodlagosan teljes egészében adjon helyt az első fokon benyújtott kereseti kérelmeknek;
- a Bíróság az ellenérdekű felet kötelezze mind az első fokú eljárás, mind a jelen eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztására a fellebbező az Elsőfokú Bíróság 2014. február 27-én hozott végzésével szemben három jogalapra támaszkodik.

Első jogalapja keretében a fellebbező mindenekelőtt úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte az EUMSZ 263. cikket, a személyzeti szabályzat⁽¹⁾ 90. és 91. cikkét, valamint az Európai Közösségek tisztviselői megbízottjaira irányadó közös szabályzat 2. és 35. cikkét. Egyrészt a fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott végzésben tévesen alkalmazták a jogot annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a Bíróság korábbi tagjainak az őket sértő, a közös megbízottjaira vonatkozó aktusokkal szembeni kereseti kizárólag az EUMSZ 263. cikk hatálya alá tartoznak, és az e rendelkezésben előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani őket. Másrészt az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazandó a Bíróság tagjaira és korábbi tagjaira.

Második jogalapja keretében a fellebbező ezt követően megállapítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot azért, hogy megtagadta a menthető tévedésre vonatkozó ítélkezési gyakorlat alkalmazását.

Harmadik jogalapja keretében a fellebbező végül úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzata 111. cikkének alkalmazásával tévesen alkalmazta a jogot, és eljárási szabálytalanságot követett el. A fellebbező ugyanis vitatja azt a tényt, hogy az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetet „nyilvánvalóan” elfogadhatatlannak nyilvánították, ami megakadályozta e bíróságot abban, hogy a megállapított elfogadhatatlanság indokáról nyilatkozzon. Az Elsőfokú Bíróság továbbá megsértette a fellebbező tisztességes eljáráshoz való jogát, a védelemhez való jogát és különösen a meghallgatáshoz való jogát, valamint a hatékony jogorvoslatához való jogát, figyelmen kívül hagyva az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.).

A Symvoulis tis Epikrateias (Görögország) által 2014. május 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Konstantinos Maïstrellis kontra Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon Dikaiomaton

(C-222/14. sz. ügy)

(2014/C 235/11)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Symvoulis tis Epikrateias

Az alapeljárás felei

Felperes: Konstantinos Maïstrellis

Alperes: Ypourgos Dikaiosynis, Diafaneias kai Anthroponon Dikaiomaton

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a 96/34/EK irányelv⁽¹⁾ és a 2006/54/EK irányelv⁽²⁾ jelen ügyre alkalmazandó rendelkezéseit, hogy azokkal ellentétes a vitatott 3528/2007. sz. törvény 53. cikke (3) bekezdésének harmadik mondatához hasonló olyan nemzeti rendelkezés, amelynek értelmében, ha a közalkalmazott felesége nem dolgozik, illetve nem gyakorol semmilyen hivatást, a férj kizárólag akkor jogosult szülői szabadságra, ha a feleség súlyos betegség vagy fogyatékosság miatt alkalmatlannak minősül a gyermek gondozására?

⁽¹⁾ Az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/EK tanácsi irányelv (HL L 145., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 285. o.)

⁽²⁾ A férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 204., 23. o.).